

KRANJSKI ZVON

ŽUPNIJSKI LIST ZA KRANJ IN OKOLICO.

Izdaja: mestni župni urad v Kranju.
Izhaja zadnji teden v mesecu.

L. 1941. Št. 3.

Posamezna šte. 1 Din.

Pravo čutenje s cerkvijo

Dandanes se marsikje opaža težnja, zvoditi krščanstvo na napačno pot in ga spačiti, skupaj z nekimi znaki, ki nas po pravici navdajajo s skrbmi. To tako zaradi njihove pogostnosti kakor zaradi resnobe.

Katoličani na svoj način

Danes nekateri trdijo, da so kristjani in katoličani, a na svoj način. Teže za nekim prenovljenim katolicizmom, olajšanim za dobršen del prtljage, ki ga teži in odtujaže življenju. Dajejo mu obliko po svoji podobi, po svoji osebnosti, po svojem značaju, svojem načinu mišljenja in življenja. Izmed nauk, ki jih uči katoliška cerkev, izbirajo le one, ki jim ugajajo in kakor jim ugajajo. Zametavajo pa ostalo: do dolžnosti, ki jih nalaga Cerkev, so silno hladni; vršijo le one kreposti, ki se skladajo z njih računmi in ne motijo njihovih strasti.

Takozvana lastna sodba

Danes moramo na veliko žalost opaziti, kako je neredko takozvana „lastna sodba“ (a to je v resnici le tuja učenost in liberalna sodba!) nadomestila avtoriteto, ki ji gre o stvari odločati, kako si lastna pamet, ali boljše lastna strast in napuh, prilaščata pravico, razlagati božjo voljo. In to izven Cerkve in proti Cerkvi. Kako tjavendan napadajo in rešujejo najtežja verska vprašanja brez primerne poznanja nauka, brez pravih pojmov o ustanovi Cerkve. Z malovrednimi pretevezami in odkrito krivično omejujejo Cerkvi delovanje ali otežujejo naravni razvoj njene delavnosti. Žalijo in prezirajo Cerkev, ko ji odvzemajo pravice, ki pripadajo njeni učiteljski oblasti. Izključujejo iz mnogih področij življenja njeno blagodejno in posvečevalno delovanje in tako onemogočijo vpliv njenim naukom.

Morda nevede — toda rušitelji

Vsakdo razume, kako je takšno mišljenje v nastrotju z resničnim katolicizmom, kako oni, ki si prilaščajo ta način mišljenja in delovanja, postajajo rušitelji. Morda to nevede, ker se ne zavedajo usodnosti zlega načela, iz katerega izhajajo.

Vse v skladu s papežem!

Vera Kristusova, ki jo oznanja Cerkev, je organična celota resnic in zakonov, ki jih je razodel Bog sam. Zato je treba sprejeti vse, in to tako, kakor jih nudi in razlaga katoliška Cerkev. Le tedaj ohranijo svojo lepoto, veličino in učinkovitost. Katoliška Cerkev edina

more ostvarjati v vseh svojih udih — in v velikem številu dejansko ostvarja — z vso popolnostjo veliki ideal svetosti, ki ga je Kristus zapustil človeštvu, da ga usmerja k Bogu in vodi k njegovemu večnemu cilju. Da torej v resnici hodimo za Kristusom, da nosimo vredno in s ponosom vzvišeni naziv „katoličan“, je potrebna tesna povezanost cele naše duše s katoliško Cerkvijo, naše pameti in srca, razuma in volje. Neizogibno potrebno je, da misliš, sodiš in delaš vedno in vsem v skladu s papežem!

Vse cerkvene ukaze je treba hvaliti!

To je pravi duh krščanstva, ki ga je sv. Ignacij Lojolski strnil v mojstrska pravila „Pravega katolicizma“ in prav posebej v to temeljno načelo: „Vse cerkvene ukaze je treba hvaliti in to v duhu, ki je voljan in pripravljen, da išče razlage za njih obrambo, na noben način pa ne, da bi jih napadal.“

Leonov nauk

To Ignacijev načelo razvija Leon XIII. in očrtava v znameniti okrožnici „Immortali Dei“ dolžnosti katoličanov nasproti Cerkvi. Pravi katoličan mora ljubiti „Cerkev kot skupno mater. Njene zakone mora spoštljivo izpolnjevati. Trpeti ne sme, da bi kdo kratil njene pravice. Prizadevati si mora, kolikor pač po svojem ugledu more, da jo bodo tudi drugi enako spoštovali in ljubili.“

Katoličan, vreden tega imena, ima dolžnost, „zavreči brez vsakega ustavljanja vse, kar se ne strinja z izpovedovanjem njegove vere, javne ustanove pa uporabljati, kolikor je po vesti mogoče, v varstvo resnice in pravice.“

Krščanski duh, obramba katoliške vere „nujno terja, da vsi enodušno in kar se da stanovitno izpovedujejo nauk, ki ga Cerkev uči. Zato se je varovati, da ne bi kdo zatisnil oči pred krivimi nauki ali se jim manj ustavljal kot zahteva resnica.“

Resnični katoličani ne morejo imeti dvojne vesti, ene politične in druge verske, ene javne in druge zasebne. „Ni dovoljeno pri dolžnostih razlikovati med zasebnikom in državljanom, tako da bi v zasebnem življenju priznavali cerkveno oblast, v javnem pa bi jo zametali. Tako ravnanje bi pomenilo, družiti dobro s slabim in pošiljati človeka v boj s samim seboj. Človek mora biti vendar vedno samemu sebi zvest in mora v vsem vršiti krščanske čednosti.“

To so značilni znaki pravega katolicizma. Brez teh znakov bodo ljudje spiritualisti, deisti, tudi „mistični“, kot se imenujejo, ne pa katoliški kristjani v resničnem pomenu besede.

(Po „Mi mladi borci“.)

Postna postava za l. 1941

Pooblaščen od sv. očeta določam glede postne postave za leto 1941. v ljubljanski škofiji:

I.

1. Postna zapoved zapoveduje, da se nekatere dni zdržimo mesnih jedi (= zdržek), ali da si nekatere dni v jedi pritrhamo (= pritrhanje), ali pa oboje hkrati (= strogi post).

Med mesne jedi se šteje tudi mesna juha. Vedno pa je dovoljeno za zabelo rabiti kakršno koli živalsko maščobo.

2. Kadar je zapovedano pritrhanje, se sme vsak, ki ga ta zapoved veže, enkrat na dan do sitega najesti, sme pa kaj malega zaužiti tudi zjutraj in zvečer.

Glavni obed se sme preložiti od opoldne na večer.

3. Zapoved zdržka veže vse, ki so izpolnili sedmo leto; zapoved pritrhanja pa vse, ki so izpolnili enoindvajseto leto in še niso začeli šestdesetega leta.

II.

4. Zdržati se mesnih jedi in si hkrati pritrhati v jedi (strogi post) je zapovedano:

- a) na pepelnico;
- b) ob petkih štiridesetdnevnega posta;
- c) ob kvatrnih petkih;
- č) na dan pred temi petimi prazniki: velika noč, hinkošti, Marijino vnebovzetje, vsi sveti in božič.

5. Mesnih jedi se zdržati je zapovedano vse petke v letu.

6. Samo v jedi si pritrhati je zapovedano:

- a) v štiridesetdnevem postu vse delavnike (razen pepelnice, petkov in velike sobote, ko tudi uživanje mesnih jedi ni dovoljeno);
- b) vse kvatrne srede in sobote.

7. Vse dni, ko je prepovedano večkrat na dan do sitega jesti, a je dovoljeno uživati mesne jedi, smejo verniki tudi pri večerji uživati mesne jedi.

Kdor sme zaradi starosti ali drugega vzroka večkrat na dan do sitega jesti, sme, ko je uživanje mesnih jedil dovoljeno, uživati mesne jedi kadar koli jé.

8. Postna postava ne veže ob nedeljah, zapovedanih praznikih in ob odpravljenih praznikih, ki jih v ljubljanski škofiji še slovesno praznujemo.

Na veliko soboto preneha postna postava opoldne, dan pred božičem pa zvečer.

III.

9. Vsakega posta so oproščeni:

a) bolniki in okrevajoči ter telesno slabotni; matere pred porodom in po porodu; ubožci, ki živéž be-račijo;

b) verniki v tistih krajih, kjer je sejem ali slovesno praznovanje župnijskega patrona ali kaká druga večja cerkvena slovesnost, ko se ondi zbere veliko ljudi;

c) razen na dan pred božičem in na veliki petek: vojaki, orožniki, policijski in finančni stražniki ter njih družine; rudarji in tovarniški delavci z napornim delom ter njih družine; prometno osebje pri železnici in drugih prometnih ustanovah in njih družine.

10. Vse postne dni v letu, razen na dan pred božičem in na veliki petek, smejo uživati mesne jedi. morajo pa si v jedi pritrhati: oni, ki si iz upravičenega razloga ne morejo oskrbeti postnih jedil.

11. Večkrat na dan smejo v postne dni do sitega jesti, morajo pa se zdržati mesnih jedi: oni, ki morajo opravljati težka telesna ali duševna dela.

12. Teh postnih olajšav se smejo verniki ljubljanske škofije posluževati tudi, kadar bivajo izven škofije. Če pa to bivanje traja en mesec ali več, do teh olajšav zunaj škofije nimajo pravice, ampak se morajo ravnati po postni postavi kraja, kjer bivajo.

13. Posameznim osebam ali rodbinam more po cerkvenem pravu (kan. 1245) iz pravega vzroka njih župnik podeliti spregled od postne postave. Pooblaščen pa tudi spovednike, da smejo posameznim spovedencem podeliti spregled.

14. Vse one, ki se bodo olajšav posluževali, opominjam, naj bi olajšavo posta nadomestili z dobrimi deli, zlasti z miloščino za reveže.

V Ljubljani, dne 5. februarja 1941.

† Gregorij, škof.

Delovanje Vinc. družbe v Kranju v letu 1941

Dne 7. februarja t. l. se je vršil popoldne ob pol 5. uri v Marijanišču 13. redni letni občni zbor Vincencijeve družbe v Kranju. Ta dan je polagal odbor račun o svojem delovanju v preteklem letu. Ker je bila družbina predsednica M. Roosova zaradi bolezni odsotna je prebrala njeno poročilo podpredsednica M. Rantova, ki se je glasilo:

„Pozdravljam občni zbor Vincencijeve družbe, posebno č. g. voditelja, gospoda revizorja in vse c. odbornice.

Minulo leto je Bog poklical k sebi ministra in predsednika senata g. Antona Korošca, nenadomestljivega voditelja nas Slovencev in velikega dobrotnika naše družbe. Ob vsaki priliki se je spomnil Vincencijeve družbe. Blagajniška knjiga ga izkazuje zadnja leta med neimenovane dobrotnike z marsikaterimi tisočaki. — Umrli sta tudi dve podporni članici ge. Franja Rovšek in Ana Rus. Vsem tem naj bo ljubi Bog obilen plačnik. Slava njih spominu!

Da smo zamogli prvoobhajance in birmance ter naše domače o Veliki noči in Božiču tako obilno obdarovati, je zahvala vsem prebivalcem mesta Kranja, zlasti pa našim trgovcem in tovarnam, ki imajo vedno odprte roke, kadar pobirajo odbornice in trkajo na njih vrata.

Posebno zahvalo Hranilnici in posojilnici v Kranju, ki je naklonila naši družbi 3.500.— din in Mestni občini Kranj za dar 2.500.— din ter tovarni „Intex“ za veliko množino blaga. Gospoda dr. Megušar in dr. Šilar sta naklonila iz raznih poravnáv do 1.000.— din. Naj bo Bog plačnik vsem tem našim dobrotnikom!

Zahvaljujem se tudi vsem odbornicam, ki so pridno nabirale po mestu in okoliških vaseh ter obilo časa žrtvovale pri razdelitvah ter ob priliki birme in prvega sv. obhajila.“

Namesto obolele tajnice Fr. Slaparjeve je prebrala na to njena namestnica A. Žontarjeva zapisnik 12. občnega zbora z dne 18. februarja 1940 in tajniško poročilo za leto 1940.

„V pretekli poslovni dobi je imel odbor Vincencijeve družbe 12 rednih in 1 izredno sejo. Dne 18. decembra so se članice zbrale k žalni seji v Marijanišču. V toplih besedah in iskreni molitvi so se spominjale svojega največjega dobrotnika dr. Antona Korošca.

Na god zaščitnika naše dobrodelné družbe sv. Vincenca Pavlanskega dne 19. julija so se odbornice skoro polnoštevilno udeležile sv. maše.

Dne 19. novembra na god sv. Elizabete je bila darovana sv. maša za žive in mrtve člane Vincencijeve družbe.

Zastopstvo naše družbe se je udeležilo škofovega sprejema, ko je prišel Prevzvišeni na škofijsko vizitacijo in birmo v Kranj. Prav tako so bile zastopane pri procesiji o Veliki noči in sv. Rešnjem Telesu.

Svoje delo je osredotočil odbor v podpiranju Marijanišča in revnih družin, predvsem takih, ki imajo večje število otrok, pozabil pa tudi ni posameznikov zlasti starih in onemoglih.

Redne mesečne podpore v gotovini je bilo deležnih 9 siromakov. To je obremenilo blagajno za 3.360.— din. V živilih so dobile 3 osebe redne podpore v skupnem znesku 758 din. Mleko je prejemale 7 strank, za kar je plačala družba 1.207.— din.

Izredne podpore so znašale v denarju 600.— din, v živilih pa 2.637.75 din.

Poglavitno skrb je odbor posvečal dvema glavnima obdaritvama, to je o Veliki noči in o sv. Miklavžu.

Velikonočna obdaritev je bila na veliki petek v Marijanišču. Na nabiralne pole se je nabralo 9.258.25 din, v živilih pa 47.20 kg bele moke, 2 kg slanine, 112 jajc, 65 kg krompirja, 11.50 kg ajdove moke, 7.25 kg ješprenja in 39.— kaše.

Siromaki so bili obdarovani po vrstnem redu, kakor so bili obveščeni od odbornic. Med 194 revežev se je razdelilo: 169 kg mesa, 142 kg slanine, 590 kg bele moke, 30 kg sladkorja, 17 potic, 112 jajc, 150 din v gotovini in 1 ruta. — Vseh stroškov za to obdaritev je bilo 8.205.— din.

Za birmo v Kranju je Vincencijeva družba oskrbela priglasihim revnim birmancem botre. — 7 deklicam iz Marijanišča so bile botre 4 odbornice Vinc. družbe in 3 blage kranjske gospe. 5 otrokom iz okoliških vasi so bile tudi odbornice botre. Poleg tega je oskrbela naša družba 6 revnim birmancem obleko in obutev v vrednosti 2223.— din.

3 revnim prvoobhajancem je oskrbela družba obleke oziroma obutev za 925.25 din.

V jeseni so nabrale odbornice po okoliških vaseh: 519 kg krompirja, 38 kg kaše, 22 kg prosa, 8 kg ješprenja, 25 kg fižola, 12 kg jabolk in 8 kg ocvirkov. To se je razdelilo dne 22. novembra med 40 revežev.

Za zimo je nabavila družba 30 in pol kub. m drv, ki so veljale z žaganjem vred 4.112.50 din. Ta drva so se razdelila 11. oktobra 1940 in 9. januarja 1941. Prvič je dobilo 84 strank 10.500 komadov razžaganih drv, drugič 17 strank 400 komadov celih polen.

Miklavževa obdaritev je letos uspela proti vsemu pričakovanju. Na nabiralne pole se je nabralo 10.408.50 din. Kranjski tovarnarji in trgovci so darovali 501.75 m raznega blaga, 1 kos podplatov, 6 parov copatk, 10 parov nogavic, 4 pare hlačk, 23 čepic, 1 srajco, 2 predpasnika, 2 moška pletena telovnika, 3 volnene jopice, 8 otroških jopic, zunanje tvrdke pa: 1.200.— din, 9.50 kg žitne kave, 4.50 kg franckove cikoriije, 5 kg makaronov, 1 zavoj globina, 50 kg koruzne moke in 25 komadov čokolade.

Skupna Miklavževa obdaritev je veljala 14.718.50 din. Ako bi temu znesku prišteli še vrednost od tovarn in raznih tvrdk darovanega blaga, bi narasel znesek nad 20.000.— din.

Tako smo mogli razdeliti med 202 obdarovanca 798.45 m blaga, 675 kg moke, 169 kg sladkorja, 59.50 kg žitne kave, zgoraj navedene drobnarije in 1.130.— din v denarju.

Ko zaključujem poročilo, se v imenu podpirancev Vincencijeve družbe najiskrenejše zahvaljujem

vsem tistim, ki so s svojo blagohotno naklonjenostjo pomagali lajšati bedo in gorje in s tem izpolnjevali največjo Gospodovo zapoved.

Vsa hvala in priznanje tudi marljivim odbornicam, ki so se s svojim delom žrtovale in pomagale, da je trud rodil toliko uspeha in blagoslova. Vsem skupaj „Bog povrni!“

Vse blage dobrotnike prosim, da bi ostali tudi v bodoče tako naklonjene naši dobrodelni družbi, kakor so bili doslej. Naše požrtvovalne odbornice naj pa tudi v novem poslovnem letu delujejo z vso vnemo za dobrobit siromakov. Vsem skupaj pa bodi prijetna zaveza, da tistega, ki ima za siromaka odprte roke in odprto srce, tudi Bog ne pozabi.“

Blagajniško poročilo je podala blagajničarka M. Gorjančeva. Letnih dohodkov je bilo din 41.818.30, izdatkov pa din 39.899.—. (Podrobno poročilo že objavljeno v 1. številki letošnjega „Kranjskega zvona“.)

Častita sestra Magda, prednica Marijanišča je poročala o vzdrževanju in delu svojega zavoda sledeče:

„Da se oddolžimo plemenitim dobrotnikom, ki so letos stali našemu zavodu ob strani z obilnimi darovi, podajam kratko poročilo, kako in za koga so bili darovi porabljeni.

Nikdar še nismo tako živo občutili, kako veliko nas prebiva v Marijanišču kot letos, ko smo popisovali naše prebivalce, da jih prijavimo za krušne karte. Skrbelo nas je, kako se bomo preživljali.

Zaradi zanimivosti naj navedem nekaj podatkov, iz katerih bo vsakomur razvidno, da skrb za prehrano naše hiše nikakor ni malenkostna. Tako porabimo vsak teden 245 l mleka, 160 kg krušne moke, 20 kg sladkorja, 21 kg masti, 170 kg krompirja, 60 jajc, 10 kg soli. To so samo glavni troški, da ne omenjam še drugih manjših.

Cene od tedna do tedna rastejo, mnoga živila se vedne teže dobijo. Zaradi tega je razumljivo, da je skrb za prehrano kakor v vseh zavodih tudi pri nas vedno večja. Zalog si velikih ne moremo delati, porabimo pa na mesec le veliko. Hvala Bogu, da imamo naklonjene dobrotnike. Vsaj za nekaj časa smo še brez skrbi.

Prebivalci našega zavoda so različni in zastopajo takorekoč vse življenjske dobe.

Najprej imamo 21 majhnih otrok, ki še ne hodijo v šolo. Večinoma so sirote brez doma in staršev. Nihče si ne bi mogel predstavljati, koliko dela je z njimi. Ta ima luknjo v nogavici, oni prodaja platno, tretjemu manjka gumb pri naramnici, tega boli glava, drugi kašlja itd. Zanimivo jih je opazovati v obednici. Pred seboj ima še polovico hrane v skledici, iz katere z desnico pridno zajema, medtem ko levo roko že dviga v znamenje da bo „še“. Seveda se ti otroci še nič ne zavedajo, da jim to mizo pogrinjajo vsak dan blagi dobrotniki. Tem bolj pa čutimo do dobrotnikov hvaležnost mi, ki otrokom po zaslugi dobrih ljudi vsak dan pripravljamo tečno hrano in toplo stanovanje.

Za otroci pridejo šolarji. Teh je 22 in sicer same deklice. Za nekatere od teh prispevajo k mesečnim stroškom starši ali njihove domovne občine, večina pa živi od samih dobrot. Tudi ti siromaki zahtevajo mnoga skrbi in nege. Poskušamo jim nadomestiti dom, ki so ga tako zgodaj izgubili. Lepo jih je gledati, kako ti otroci že vedo ceniti izkazano dobroto. Privosčila bi, da bi vsak dobrotnik mogel kdaj videti hvaležno iskrenje se oči otrok, kadar se jim delijo darovi. Ta pogled, mislim, da bi bil najlepše plačilo tega sveta.

Ločeno od deklic, ki obiskujejo ljudsko šolo, prebiva tudi v naši hiši 33 dijakinj. Večinoma plačujejo

mesečnino same. Tu in tam katera omaga, da ne zmore cele oskrbnine. V takem slučaju pade kak drobci tudi v ta namen in gotovo ni izgubljen. Pomagati komu, da pride do poštenega kosa kruha, je tudi karitativno delo.

V pritličju novega dela hiše so v glavnem prostori za gospodinske gojenke, ki jih je letos 17. Skoraj vsa so kmečka dekleta. Reči moram, da prav z zanimanjem slede pouku, zavedajoč se, da bodo še vse v življenju rabile.

Vsi, ki imamo opraviti z vzgojo teh naših prebivalcev v zavodu, skušamo ob primernih prilikah privzgojiti in vzbuditi hvaležnost do dobrotnikov.

Letos so se oglašali še mnogi drugi prosilci, pa jih zaradi pomanjkanja prostora nismo mogli sprejeti. Naši prostori so prenapolnjeni. Saj stanuje v tej so razmerno majhni zgradbi kar 108 članov.

Če Bog da, da bi dogradili predvidene spalnice, bi jih še nekaj sprejeli, ker se dan za dnem oglašajo.

Mnogo je bilo naših plemenitih dobrotnikov. Naj omenim s posebno hvaležnostjo: „Vincencijevo družbo“, „Kolo jugoslovanskih sester“ v Kranju, ki je na pobudo gg. učiteljic dekliške šole v Kranju nabavilo vsem 22 ljudskošolskim učenkam našega zavoda toplo zimsko obleko.

Gospod F. Lieber, hotelir iz Kranja pa je eno deklico popolnoma oskrbel z obleko, perilom in obutvijo.

Mestna občina Kranj nas je podprla z izdatnim zneskom.

Vsem, ki ste naši številni družini pripomogli do prijetnega bivanja in vsakdanjega kruha, izrekam v svojem in v imenu podpirancev: „**Bog plačaj!**“

V imenu obeh preglednikov je izrekel g. okrajni šolski nadzornik V. Rupret zahvalo in priznanje odbornicam za vzorni red v poslovnih knjigah in za požrtvovalno delovanje vsega odbora ter predlagal razrešnico, kar je bilo soglasno sprejeto.

Pri volitvah je bil izvoljen stari odbor.

Ob sklepu je izpregovoril nekaj bodrilnih besed za nadaljne uspešno delovanje Vincencijeve družbe njen duhovni vodja preč. g. dekan M. Škerbec ter s tem zaključil občni zbor.

Župnija Kranj

OZNANILA ZA MARC:

2. I. postna nedelja, prva nedelja v marcu, zjutraj mesečno sv. obhajilo za moške. Popoldne ob pol treh postni govor, pete litanije presv. Srca Jezusovega, po litanijah je ura molitve.

5., 7., 8. kvartni dnevi!

7. Prvi petek v mesecu, ob 6. sv. maša pred izpostavljenim sv. R. T., zvečer ob pol osmih križev pot in litanije presv. Srca Jezusovega.

Pred prvim petkom — četrtek 6. marca ob pol devetih ura molitve molitvene pomoči mož in fantov.

9. II. nedelja v postu, kvartna, zjutraj ob 6. in ob 10.30 sv. maša pred izpostavljenim sv. R. T., popoldne ob pol treh naprej križev pot, na to postna pridiga in litanije.

14. Zvečer križev pot ob pol osmih.

16. III. nedelja v postu. Spomin kronanja sv. očeta papeža Pija XII. Ob 10.30 peta sv. maša in po maši zahvalna pesem. Popoldne shod za žensko Mar. družbo.

16., 17., 18. Tridnevica v čast sv. Jožefu, vsak dan zvečer ob pol osmih litanije sv. Jožefa.

17. Sv. Jedert, ob 7. soseskina sv. maša na Rupci.

19. Sv. Jožef, zapovedan praznik, ob 6. sv. maša pred izpostavljenim sv. R. T., ob 10. sv. maša na Hujah pred izpostavljenim sv. R. T., v župni cerkvi ob 10.30 tiha sv. maša. Popoldne ob pol treh v župni cerkvi litanije sv. Jožefa, na Hujah ob 3. pete litanije M. B.

Dopoldne in popoldne je na Hujah darovanje za cerkev.

25. IV. nedelja v postu, služba božja po navadi. Popoldne postni govor.

25. Marijino Oznanjenje, nezapovedan praznik, služba božja kakor ob nedeljah.

30. Tiha nedelja, služba božja po navadi.

Župnija Šmartin pri Kranju

OZNANILA ZA MARC:

2. I. postna nedelja. Božja služba po navadi ob 6., 8. in pol 10.

6. Zvečer ob pol 7. molitvena ura pred prvim petkom.

V petek sv. maša pri oltarju Srca Jezusovega z blagoslovom. — Zvečer ob pol 7. vse petke v postu križev pot.

9. II. postna nedelja, kvartna. Božja služba ob 6., 8. in pol 10. Popoldne postna pridiga.

12. Sv. Gregor.

16. III. postna nedelja. Božja služba ob 6., 8. in pol 10. — Zaradi obletnice kronanja sv. očeta Pija XII. po osmi sv. maši zahvalna pesem. — Popoldne postna pridiga in litanije sv. Jožefa.

17. in 18. zjutraj po sv. maši litanije sv. Jožefa in blagoslov z Najsvetejšim.

19. Praznik sv. Jožefa, varuha kranjske dežele. Sv. maše ob 6. in pol 10. po navadi ob 8. z blagoslovom. Popoldne ob 2. litanije sv. Jožefa in postna pridiga.

23. IV. postna nedelja. Božja služba po navadi.

25. Oznanjenje M. D. B. služba ob 6., 8. in pol 10.

30. Tiha nedelja. — V. postna. Božja služba po navadi.

POROČENI PARI:

Vodipivec Jožef, pek in Frančiška Fajfar, tov. delavka iz Zabukovja, poročena 1. februarja.

Pogačnik Ludvik, tiskar in Markič Leopoldina, modistinja, poročena 2. februarja.

Roč Dalibor, tovarniški delavec in Antonija Jamšek, poročena 3. februarja.

Sekne Janez, posestnik v Voklem in Franca Tiringar, posestnika hči iz Stražišča, poročena 12. februarja.

Križnar Viktor, tovarniški delavec in Frančiška Benedik, šivilja, poročena 16. februarja.

Berčič Janez, tovarniški delavec in Ivana Boštinar, tovarniška delavka, poročena 16. februarja.

Mezeg Leopold, podkovski mojster in Ana Rajgelj, posestnika hči, poročena 16. februarja.

Pleša Peter, čevljarski pomočnik in Terezija Rozina, tov. delavka, poročena 16. februarja.

Berčič Leopold, tov. delavec in Frančiška Dolenc, tovarniška delavka, poročena 23. februarja.

Avguštin Kristan, klepar in Alojzija Štancar, tovarniška delavka, poročena 23. februarja.

Triler Rudolf, tovarniški delavec in Marija Zavrl, tovarniška delavka, poročena 23. februarja.

Perko Jožef, tkalski mojster in Angela Andreuzzi, tovarniška delavka, poročena 23. februarja.